

Paul Signac: Akvarely a tuše

Komorní výstavou akvarelů a tušových kreseb Paula Signaca (1863-1935) si připomínáme 150. výročí narození tohoto významného francouzského malíře, grafika a výtvarného teoretika. V roce 1884 stál u zrodu Salonu nezávislých (1884), později byl jeho dlouholetým předsedou. Zde se seznámil se Georgesem Seuratem (1859-1891) a spolu formulovali ideje a teorii divizionismu. Jejich vědecký přístup pojmenovala dobová kritika jako neoimpresionismus. Signac byl jeho vášnivým obhájcem, poté co odmítl instinktivní impresionismus. Metoda vycházela z vědeckého poznatku o spektrálním rozkladu - dělení barev a světla a jejich psychofyziologickém účinku skrze divákovu oko. Nový estetický princip výrazně přispěl k přechodu od tradic k moderně. V roce 1899 jej Signac zdůvodnil teoretickou statí „Od Eugèna Delacroixe k neoimpresionismu“, která měla coby dobový manifest vliv na začínající fauvisty Henri Matisse (1869-1954) a André Deraina (1880-1954). Sám byl celým svým dílem jeho důsledným propagátorem.

Signac se rok co rok plavil podél pobřeží Francie a Středomoří, protože vedle umění miloval lodě a mořeplavbu. Náměty lodních přístavů a přímořské krajiny zařadil zcela přirozeně do svého rejstříku. V roce 1892 dospěl ke kresbě tužkou a akvarelem, který byl při častém cestování nejvhodnější. Nakreslil stovky pohledů na francouzské přístavy a řeky. Některé programově vytvářel jako definitivní díla. Jiné posloužily jako studie, jež v ateliéru přenášel do úplně odlišné formy, vizuálně se blížící struktuře mozaiky. Vedle motivů marín se od roku 1918 v jeho tvorbě objevují zátiší inspirovaná kompozicemi Paula Cézanna (1839-1906).

Místo: Veletržní palác

Datum konání: 17.09.2013 - 15.12.2013

Zdroj: Národní galerie

Autor: -mk-